

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

03 iunie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte - Petru Ursache

Judecătorii - Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Zelinschi Veaceslav, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Sîngerei din 25 septembrie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 ianuarie 2015, în cauza penală în privința lui

Zelinschi Veaceslav Foma,

născut la 09 iunie 1968, originar din s. Sîngerei – Noi, r-nul Sîngerei, domiciliat pînă la reținere în mun. Bălți, str. Ștefan cel Mare, 28/10

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 09 septembrie 2013 - pînă la 25 septembrie 2014 (instanța de fond);*
- 2. de la 07 noiembrie 2014 - pînă la 28 ianuarie 2015, (instanța de apel);*
- 3. de la 21 aprilie 2015 - pînă la 03 iunie 2015 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Sîngerei din 25 septembrie 2014, Zelinschi Veaceslav a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. e) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința instanța a constatat că, Zelinschi Veaceslav la 19 aprilie 2013 aproximativ la 00⁵⁰, fiind în stare de ebrietate alcoolică, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, aflîndu-se pe o stradă din s. Sîngerei – Noi, r-nul Sîngerei, avînd asupra sa un cuțit de bucătărie, a solicitat de la cet. Gaideec Ana bani, amenințînd-o totodată cu

răfuială fizică și cu omor. Intențiile inculpatului însă nu și-au produs efectul din motiv că partea vătămată s-a smuls din mâinile acestuia și a fugit.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri de achitare, argumentând că vinovăția sa în comitere infracțiunii incriminate nu a fost dovedită, hotărârea fiind bazată exclusiv pe declarațiile părții vătămate, iar pedeapsa aplicată este ilegală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 ianuarie 2015, apelul inculpatului a fost respins ca nefondat și menținută fără modificări sentința contestată.

5. Curtea de Apel a constatat că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei, apreciindu-le din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia de vinovăție a inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. e) Cod penal.

Totodată, Colegiul penal a dat o apreciere critică declarațiilor inculpatului prin care acesta neagă comiterea faptei imputate, ori interogat în ședința instanței de fond, dînsul și-a recunoscut vinovăția, recunoscînd că a demonstrat părții vătămate un mochet de cuțit și a cerut de la aceasta bani pentru a-și procura alcool, însă ultima s-a speriat și a fugit.

Reieșind din circumstanțele cauzei și criteriile de individualizare a pedepsei instanța de apel a considerat că prima instanță corect i-a numit inculpatului pedeapsa închisorii la limita minimă stabilită de legea penală, în speță nefiind aplicabile prevederile art. 79 și 90 Cod penal.

6. Împotriva hotărîrilor nominalizate a declarat recurs ordinar inculpatul, care fără a invoca vre-un temei de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală solicită, casarea hotărîrilor contestate și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare, argumentînd următoarele:

- hotărîrile de condamnare sunt bazate exclusiv pe declarațiile părții vătămate, fără a fi prezentate alte probe în susținerea învinuirii;

- avocatul prin înșelăciune l-a impus să facă un autodenunț pentru o faptă necomisă;

- ultima ședință a avut loc în lipsa avocatului numit din oficiu, prin ce i-a fost încălcat dreptul la apărare;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, acestea fiind ignorate total.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, menționând că recursul nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute la art. 430 pct.5) Cod de procedură penală, prin care autorul trebuie să invoce concret unul din temeiurile prevăzute la art. 427 CPP, însă nu a argumentat ilegalitatea hotărârii cu indicarea problemelor de drept, din care motiv solicită respingerea recursului ordinar declarat.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Cu toate că inculpatul în recursul declarat nu face trimitere la vre-un temei de drept, acesta invocând că nu a comis fapta descrisă în rechizitoriu, semnalizează temeiul prevăzut la art. 427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, și anume, *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*.

Colegiul constată că, motivul invocat de recurent nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Inculpatul Zelinschi V. nu indică nici un argument în susținerea acestor motive, nu invocă concret, care sînt argumentele care ar confirma că acesta nu a comis infracțiunea imputată lui.

Din conținutul recursului rezultă că recurentul invocă dezacordul cu aprecierea probelor și a nevinovăției sale în cele incriminate.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Analizînd textul hotărîrilor contestate, Colegiul penal conchide că, concluziile instanțelor de fond și de apel privind vinovăția lui Zelinschi V. în comiterea infracțiunii incriminate, sunt corecte și întemeiate, ce se bazează pe cumulul de probe administrate, amplu analizate și just

apreciate, iar pedeapsa i-a fost stabilită în strictă conformitate cu prevederile art. 7, 61 și 75 Cod penal.

Concluziile instanței de fond și de apel contestate sunt juste și se confirmă prin cumulul de probe administrate:

- *declarațiile părții vătămate Gaideec Ana, date în cadrul urmăririi penale și susținute în cadrul ședinței instanței de fond (f.d.10;174-177, vol. I), din care rezultă că inculpatul avînd asupra sa un cuțit a amenințat-o cu moartea, cerînd de la dînsa bani. A bruscat-o de geacă și o ținea de haine. La un moment dat s-a eliberat din mîinile inculpatului și a fugit spre casă;*

Totodată cele relatate de partea vătămată, sunt confirmate prin declarațiile *martorului Tiorescu Lidia*, care a relatat că fiica sa Gaideec Ana, într-o seară din luna aprilie 2013 s-a întors de la serviciu din schimbul de noapte foarte speriată și a declarat că a fost agresată de un bărbat pe care vizual îl cunoștea, dar nu cunoștea cum îl cheamă. I-a comunicat că acea persoană i-a cerut bani, amenințînd-o cu un cuțit (f.d.13, 178, vol. I);

- *procesul-verbal de sesizare despre săvîrșirea infracțiunii din 19.04.2013 (f.d.3, vol. I) prin care partea vătămată solicită atragerea cet. Zelinschi V. la răspundere, care la 19.04.2013 orele 00⁵⁰, a amenințat-o cu un cuțit de bucătărie solicitînd să-i transmită bani;*

- *procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 19.04.2013 (f.d.25, vol. I) unde partea vătămată a recunoscut persoana care a agresat-o ca fiind Zelinschi V. și a confirmat încă o dată că anume Zelinschi V. a amenințat-o cu un cuțit de bucătărie și i-a cerut bani.*

Așadar, Colegiul penal conchide că instanțele Judecătorești corect au statuat că prin declarațiile părții vătămate este relatată realitatea celor întîmplate, întemeiat ajungînd la concluzia despre vinovăția inculpatului Zelinschi V., iar faptul nerecunoașterii vinovăției de către acesta nu echivalează cu achitarea lui, de vreme ce există probe pertinente și concludente, care, în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția lui în săvîrșirea infracțiunii imputate.

Totodată, Colegiul penal relevă că în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond inculpatul a recunoscut că a amenințat partea vătămată cu un cuțit cerînd de la ultima bani, însă a menționat că acesta nu a fost un cuțit adevărat, dar o mochetă (a jucărie din plastic), și doar l-a arătat părții vătămate, după care l-a ascuns în buzunar (f.d.172, vol. I).

Analizând materialele cauzei Colegiul conchide că în speță sunt întrunite elementele infracțiunii în baza căreia Zelinski V. a fost condamnat, astfel, ultimul a amenințat partea vătămată cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei.

Sub acest aspect instanța de recurs ține să menționeze că prin *amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate* se înțelege săvârșirea unui act asupra victimei de natură să-i inspire teamă că va fi supusă, în *mod real și imediat*, violenței periculoase pentru viața sau sănătatea ei.

Deși la calificarea infracțiunii ca tâlhărie nu are importanță forma exteriorizării amenințării, este important ca amenințarea expusă într-o formă evident clară victimei, să fie percepută de aceasta ca fiind reală și imediată. Mai mult, amenințarea trebuie să creeze convingerea că, în caz dacă făptuitorul, în timpul săvârșirii infracțiunii va întâmpina împotrivire din partea victimei amenințarea va fi realizată de îndată.

În speță din declarațiile părții vătămate rezultă că inculpatul nu doar a scos din buzunar un cuțit de bucătărie, dar și a amenințat-o pe victimă cu moartea, în cazul dacă aceasta refuză să-i transmită banii.

Afirmațiile inculpatului precum că nu a comis infracțiunea incriminată, iar avocatul prin înșelăciune l-a impus să facă un autodenunț pentru o faptă necomisă, sunt neîntemeiate și declarative și urmează a fi respinse, deoarece nu au nici un suport legal și contravin materialelor cauzei.

La fel, este neîntemeiat argumentul invocat de inculpat referitor la faptul că ultima ședință a avut loc în lipsa avocatului numit din oficiu, prin ce consideră că i-a fost încălcat dreptul la apărare.

La acest capitol, Colegiul penal constată că potrivit procesului verbal al ședințelor de judecată în instanța de fond inculpatul a fost asistat de avocatul Ganușceac Larisa, iar în instanța de apel interesele lui Zelinski Veaceslav, au fost apărate de avocatul Janu Anatolie.

Potrivit actelor cauzei avocatul Janu Anatolie, nu s-a prezentat la pronunțarea deciziei motivate, însă instanța de recurs conchide că, neprezentarea avocatului la ședința din 25 februarie 2015, nu este un impediment pentru pronunțarea acesteia, și nu constituie o încălcare a dreptului inculpatului la apărare, fapt ce duce la respingerea argumentului invocat.

În consecință Colegiul penal conchide că, decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului, temeiurile de fapt și de drept, care au dus la respingerea apelului declarat de inculpat, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Dezacordul autorului recursului cu aprecierea probelor de către instanțele de fond nu se încadrează în temeiurile de recurs, prevăzute de art.427 Cod de procedură penală.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Zelinski Veaceslav, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 ianuarie 2015, în cauza penală în privința lui *Zelinski Veaceslav Foma*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată la 01 iulie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti